

הרעיון היהודי

לע"נ

שלמה ז"ל בן יהודה הי"ו
ישי ז"ל בן יהודה הי"ו
אחיה ז"ל בן שלום הי"ו
איתן יצחק ז"ל בן ברוך הי"ו
צופיה ז"ל בת מטילדה הי"ו

משיעורי הרב יהודה קרויזר שליט"א
בהוצאת ישיבת "הרעיון היהודי"
רח' שמריה 11 ת.ד. 6918 ירושלים
02-5823540

ב

עולת העוף

המביאים	יחיד, שותפים. ^א
הסיבה	חובה, נדר או נדבה. ^ב
מין הקורבן	תורים, בני יונה, זכרים ונקבות. ^ג
גיל הקורבן	תורים: גדולים ולא קטנים, כשרים להקרבה משיזהיבו, שיהיו כנפי גופם גדולים ואדומים ומזהיבים כזהב. בני יונה: קטנים ולא גדולים, כשרים להקרבה כל זמן שתולשים מהם נוצה מהכנפיים ומתמלא מקום התלישה דם. ^ד
בדיקת מומים	אין מומים קטנים פוסלים בעוף ובלבד שלא יהיה מחוסר איבר, ולכן אם התיבשה כנפו, או נוקרה עינו או נקטעה רגלו, פסול. עוף שיש בו אחת מהטריפות שאוסרות אותו באכילה, פסול. ^ה
הקדשה	מקדישים את העוף לעולת העוף. ^ו
מקום המליקה	הכוהן עולה בכבש המזבח, פונה לסובב, ומגיע לקרן דרומית מזרחית של המזבח, שם הוא מולק את ראש העוף. ^ז
מליקה והבדלה	הכוהן חותך בציפורנו את השדרה, המפרקת, הקנה והושט, ומפריד את הראש מהגוף. מקום המליקה הוא מול העורף של העוף, כל מה שמול פני העוף נקרא עורף, והמקום הנמוך מזה נקרא מול העורף. ^ח
מיצוי הדם	הכוהן מקרב את הגוף ואת הראש למזבח, ולוחץ אותם על קיר המזבח, בחציו העליון של המזבח למעלה מחוט הסיקרא, עד שהדם יורד על קיר המזבח. מיצה את דם הראש ולא מיצה את דם הגוף, פסול. מיצה את דם הגוף ולא מיצה את דם הראש, כשר. ^ט

^א רמב"ם מעשה הקורבנות פי"ג ה"א, ציבור לא מביא עוף, רמב"ם מעשה הקורבנות פי"א ה"ד.

^ב רמב"ם מעשה הקורבנות פי"א ה"ו, קורבן חובה לא מביאים בשותפות, רמב"ם מעשה הקורבנות פי"ג ה"א.

^ג רמב"ם מעשה הקורבנות פי"א ה"ח, איסורי מזבח פי"ג ה"א.

^ד רמב"ם איסורי מזבח פי"ג ה"ב, רש"י לחולין כב: ד"ה משיזהיבו.

^ה רמב"ם איסורי מזבח פי"ג ה"א.

^ו תורת כוהנים פרשתא ב ה"ד, מקדיש בפה, עבודת הקורבנות סימן קמז ס"ק יג.

^ז רמב"ם מעשה הקורבנות פי"ו ה"כ.

^ח רמב"ם מעשה הקורבנות פי"ו הכ"ג, לחם משנה שם, רדב"ז למעשה הקורבנות פי"ז ה"ח, עיין בליקוטי הלכות לזבחים סד: זבח תודה

ד"ה מלתא, שלדעת הרמב"ם צריך לחתוך את העור, ולשיטת שאר הראשונים אין צריך לחתוך את העור, תורת הקודשים שם ס"ק ד.

^ט רמב"ם מעשה הקורבנות פי"ו ה"כ.

מיצוי דם הראש	הכוהן נוטל את הראש פעם שנייה, ולוחץ אותו פעם נוספת על קיר המזבח כדי שיתמצה הדם.
מליחה	הכוהן חוזר מהסובב לכבש, עולה לראש המזבח, ומולח את ראש העולה במלח הנמצא שם. ^א
הקטרה	הכוהן זורק את הראש על אש המערכה. ^ב
גוף העוף	הכוהן יורד מראש המזבח, ומגיע לגוף העוף הנמצא על הסובב, בקרן דרומית מזרחית. הכוהן מסיר בידו את הזפק, העור שעליו, הנוצה, ובני המעיים היוצאים עמו. ^ג
בית הדשן	את הזפק, הנוצה ובני המעיים, הכוהן משליך לבית הדשן. בית הדשן נמצא במזרחו של הכבש הגדול, במרחק של עשר אמות מתחילת עליתו של הכבש, ובמרחק של שלושה טפחים מקיר הכבש. ^ד
שיסוע	הכוהן משסע את העוף בכנפיו. השיסוע הוא קריעת העוף מגבו, אבל אין צריך לקרוע את הגוף לגמרי לשתי חתיכות, אם חתך לשתי חתיכות, כשר. השיסוע נעשה ביד ולא בכלי. ^ה
מליחה והקטרה	הכוהן עולה לראש המזבח, מולח את גוף העוף במלח, וזורקו על גבי אש המערכה. ^ו

לשאלות ובירורים נוספים בנושא הר הבית ניתן לכתוב למייל
haraayon.hayehudi444@gmail.com
או להתקשר לרב יהודה קרויזר שליט"א, ראש ישיבת "הרעיון היהודי".
המעוניינים להפיץ גליון זה או לקבלו באופן קבוע,
נא לפנות לטל': 02-5823540

^א רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ו הכ"א, על המיצוי הנוסף עיין בליקוטי הלכות לזבחים סד : בזבח תודה ד"ה והבדיל, שכתב : "ולא ידענא בבירור הטעם על לקיחתו עוד פעם שניה".
^ב רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ו הכ"א, חזו"א לזבחים סימן יז ס"ק יז.
^ג רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ו הכ"א.
^ד רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ו הכ"א, לדעת רש"י לזבחים סה : קודרים בסכין, עיין בלחם משנה לרמב"ם שם, ובליקוטי הלכות לזבחים סה : זבח תודה ד"ה בנוצתה, עיין בליקוטי הלכות שם שמסירים גם את הקורקבן.
^ה רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ו הכ"א, תמידין ומוספין פ"ב הי"ב.
^ו רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ו הכ"א.
^ז רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ו הכ"א, חזו"א לזבחים סימן יז ס"ק ז.